

Koca Gözün Üzümleri

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 31 Ekim 2012

Üzüm deyip geçmeyin. Kapatın gözlerinizi ve küçük bir salkımda yedi tane sihirli üzüm hayal edin. Her tanesini bir dilek dileyerek atın ağzınıza.Öyle ki her tanesinde hayatınızı ve dünyayı değiştirecek dilekler dileğin.

Yalnız kıymetini bilin tanelerin. Olur olmaz şeyler için dilek tutup boşa harcamayın.

Özellikle son tane çok önemli. Çünkü belki bir daha yeni bir şans yakalayamazsınız.

Unutmayın ki bir şey ancak değerini bilenin yanında kıymetlidir.Gönlü geniş olanın hayalleri gerçek olur...

Şimdi size bir soru: Bu hikayenin kahramanı siz olsaydınız ne yapardınız?

Aklınızı, ruhunuzu ve tecrübenizi koyun önünüze ve düşünün...

Geçmiş zaman olur ki; yanlış hatırlamıyorsam ilkokul dördüncü sınıftaydım.Rahmetli annem çok akıllı bir kadındı. O zamanlar okullarımızdaki kitaplıktan ödünç kitap alarak evimize getirir. Okuyup bitirdikten sonra tekrar teslim ederdik.

Annem dört çocuğu ile birlikte o kitapları birlikte okumayı bir adet haline getirmişti.

Hafta sonları akşam saatlerinde sobanın başına oturur. Sesli olarak sırayla kitap okurduk.

Okuduğumuz çocuk kitaplarına bazen birlikte güler. Bazen de kitap hakkında konuşurduk. O kitapların bir çoğunun etkisinde kalmışımdır.Kim bilir? Belki de yalnız başıma okusaydım bu kadar zevk alamazdım.

Belki hatırlayanlarınız vardır. "Koca gözün üzümleri" isimli bir kitap, biraz "Hani şu dile benden ne dilersen" Diyen cin masalları gibi. Hatırladığım kadarıyla hikayenin kahramanı"Koca göz" Bir şekilde yedi taneli sihirli üzüm salkımına sahip olmuştu.

Ancak öyle dileklerde bulunmuştu ki... Sonunda başladığı yere dönmüştü. Yani o yedi sihirli taneyi boşa harcamıştı.

Çocukluk bu ya, hikaye bittiğinde hepimiz hayal kırıklığına uğramıştık.Bir masaldı aslında ama bir masal bile olsa okuduğumuz her kitaptan ders almak mümkün.

İşin bir başka tarafı ise belki hiç bir zaman yedi tane sihirli üzümümüz olmayacak. Ama önemli olan sanki varmış gibi o enerjiyi yakalayabilmek. Ve hayatımızda ters giden bir şeyler varsa içimizde ki enerji ile tüm olumsuzluklarla baş edebilmek.

"Bir gün bir baba oğluna timsah ve kaplumbağanın hikayesini anlatır.

Der ki:

- Bir timsah kaplumbağayı yutmak ister, kovalamaya başlar.

Tam yakalayıp yutacağı sırada kaplumbağa kenara sıçrar ve bir ağaca tırmanır.

Hikayenin burasında çocuk itiraz eder:

- Baba! Hiç kaplumbağa ağaca çıkar mı?

Babası şu cevabı verir:

- Çıkması lazımdı oğlum. Çıkması lazımdı. Kurtulması için çıkması lazımdı.

Gerektiğinde insan gücünün çok ötesinde bir çizgiye ulaşabilir.Ama bu nokta, hedefin tek kurtuluş olarak görüldüğü zaman ortaya çıkar.

Her insanın içinde böyle gizli bir enerji barınır.Önemli olan bunu tetikleyecek etkenleri açığa çıkarmaktır.

Uyuyan enerjimizi, uyandırdığımızda hayallerimize güçlü bir adım atacağız demektir.

Bu enerjiyi ise normal üstü bir istek ve başaramayacağımızı hiç düşünmeden tüm gücümüzle harekete geçtiğimizde uyandırabiliriz.

Herkes bu görünmeyen yüzüyle tanışmaz çoğu kez ama bir kez bu yanlarını görenler, artık imkansız mümkün yapacak yola girmişler demektir."

Şimdi isterseniz başta sorduğum soruyu tekrar sorayım sizlere:

Bu hikayenin kahramanı olsaydınız ne yapardınız?

İsterseniz ben kendi payıma cevaplayayım soruyu:

- Birinci üzüm tanesinde sağlık dilerdim.
- İkinci üzüm tanesinde maddi güç dilerdim.
- Üçüncü üzüm tanesinde huzur dilerdim.
- Dördüncü üzüm tanesinde savaşız bir dünya dilerdim.

Nasıl menfaatime uygun bir sıralama ile gidiyorum değil mi? Yalanım yok ne yapayım...

- Beşinci üzüm tanesinde sevgi dilerdim.
- Altıncı üzüm tanesinde enerji dilerdim.
- Yedinci ve son üzüm tanesinde hayırlı bir ölüm dilerdim.

Ama en önemlisi ömrümün son dakikasına kadar hayata güzel bakmayı dilerdim.

Haydi şimdi sıra sizde: Kolay gelsin...

Hayat yaşamayı var gücümüzle sevince güzel.

Mehmet Fikret ÜNALAN